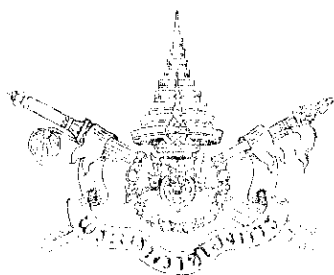

วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ หน้า ๑๔๐๕

พระราชบัญญัติ
บำเหน็จบำนาญทหาร
พุทธศักราช ๒๕๕๒

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐)

อาทิตย์ทิพอาภา

พล.อ. เจ้าพระยาพิชเยนทรโยธิน

ตราไว้เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรปรับปรุงแก้ไข
บ้านาฉุทการให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ
บ้านาฉุทการ พุทธศักราช ๒๕๒๒"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันที่ใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ยกเลิก
พระราชบัญญัติบ้านาฉุทการ พุทธศักราช ๒๕๑๘
พระราชบัญญัติบ้านาฉุทการ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช
๒๕๒๐ และบันดามทกฏหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ใน
ส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งแย้งกับ
บทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ให้ ใช้สำหรับบ้านาฉุทการ
ทการ เว้นแต่มีความปรากฏชัดแจ้งเป็นอย่างอื่น

คำว่า "ทการ" ในพระราชบัญญัตินี้หมายความว่า
นายทการสัญญาบัตรและนายทการประเวณตลอดจนว่าที่ยศ
นั้น ๆ เว้นแต่มีความปรากฏชัดแจ้งเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๕ บำเหน็จและบำนาญนั้นคือ เงินคำนวณตามอัตราในพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งรัฐบาลให้แก่ทหารผู้ออกจากราชการเป็นการตอบแทนความชอบที่ผู้นั้นได้รับราชการมาเป็นสิทธิเฉพาะตัวจะโอนแก่กันไม่ได้

บำเหน็จคือ เงินที่ให้ ในครั้งเดียว

บำนาญ คือ เงินที่ให้ เป็นเกณฑ์ประจำปี กำหนดจ่ายเป็นเดือน ๆ ตลอดถึงเดือนที่ถึงแก่ความตาย

ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๒๓ ถึงมาตรา ๒๕ ทหารผู้ซึ่งจะได้รับบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อก่อนออกจากราชการหรือได้รับคำสั่งให้ ไปทำการใด ๆ ต้องเป็นผู้มีตำแหน่งอัตราเงินเดือนประจำในงบประมาณแผ่นดิน เว้นแต่ในเวลาฉุกเฉินตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด ถ้ามิใช่ตำแหน่งอัตราเงินเดือนประจำในงบประมาณแผ่นดินแล้ว ก็ให้เป็นไปตามอัตราเงินเดือนที่กระทรวงกลาโหมสั่ง

มาตรา ๖ ทหารที่ระบุไว้ ต่อไปนี้ไม่มีสิทธิที่จะได้รับบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัตินี้

(๑) ทหารซึ่งมีคำสั่งให้ออกจากประจำการหรือออกจากกองหนุนโดยเด็ดขาด เพราะ

(ก) ทุจจริตต่อหน้าที่ราชการ

(ข) ทำความผิดถึงต้องจำคุกโดยคำพิพากษาโทษจำคุก เว้นแต่ความผิดในลักษณะฐานลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยฐานประมาท

(ค) ต้องคำพิพากษาให้เป็นคนล้มละลาย เพราะทำหนี้สินขึ้นด้วยความทุจริต

(ง) ขัดคำสั่งหรือข้อบังคับซึ่งผู้มีอำนาจบังคับบัญชาสั่งโดยชอบด้วยราชการ และการขัดคำสั่งหรือข้อบังคับนั้น อาจเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(จ) ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ อาจเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(ฉ) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

(๒) ทหารซึ่งเป็นกองหนุนเบ็ดหัวัด

(๓) ทหารนอกประจำการที่ไม่ได้รับเบ็ดหัวัด บำเหน็จ บำนาญและมีเวลาราชการไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ถ้าทางราชการได้สั่งให้กลับเข้ารับราชการประจำการยังไม่เกินครึ่งปี ทั้งนี้ไม่ตัดสิทธิของทหาร นอกประจำการที่มีเวลาราชการไม่ถึงหนึ่งปีแต่กลับเข้ารับราชการประจำการตั้งแต่วันที่หนึ่งปีขึ้นไป

(๔) นายทหารประทวนซึ่งรับราชการครบกำหนดตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารแล้ว และรับราชการติดต่อกองประจำการอีก ชั่วไม่ครบหนึ่งปี

มาตรา ๗ ทหารมีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัตินี้ด้วยเหตุ ๔ ประการคือ

- (๑) เหตุทดแทน
- (๒) เหตุทุพพลภาพ
- (๓) เหตุสูงอายุ
- (๔) เหตุรับราชการนาน

สิทธิขอบำเหน็จบำนาญต้องกระทำภายในกำหนดหนึ่งปี นับแต่วันพ้นจากราชการ

มาตรา ๘ บำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนนั้น ให้แก่ทหารซึ่งออกจากประจำการเพราะเลิกตำแหน่ง หรือซึ่งมีคำสั่งให้ออกโดยไม่มีควมผิด กับที่ออกจากกองหนุนเบ็ดเสร็จ

ทหารประจำการซึ่งรับราชการฝ่ายพลเรือนอยู่ด้วย ถ้าได้รับเงินเดือนทางฝ่ายพลเรือน เมื่อออกจากราชการทางฝ่ายพลเรือน แต่ไม่ได้มีคำสั่งให้ออกจากราชการทหาร ถ้าไม่ขอรับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ

ข้าราชการฝ่ายพลเรือน จะขออนับเวลาราชการสำหรับคำนวณ
บำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติต่อไปก็ได้

มาตรา ๘ บำเหน็จบำนาญเหตุทุพพลภาพนั้น ให้แก่
ทหาร ผู้ บ่วย เจ็บ ทุพพลภาพซึ่ง แพทย์ ที่กระทรวงกลาโหม
รับรองได้ตรวจและให้ ใบสำคัญรับรองว่า ไม่สามารถหรือ
ไม่สมควรที่จะรับราชการในตำแหน่งหน้าที่ซึ่งปฏิบัติอยู่นั้น
ต่อไป

มาตรา ๑๐ บำเหน็จบำนาญเหตุสูงอายุนั้น ให้แก่ทหาร
ผู้มีอายุครบห้าสิบห้าปีบริบูรณ์

ทหารผู้มีอายุครบห้าสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วเป็นอันถึงเวลา
ขาดจากราชการออกรับบำเหน็จบำนาญ เว้นแต่รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงกลาโหมจะสั่งต่อเวลาราชการให้ผู้นั้นรับราชการ
ต่อไป

เพื่อให้การเป็นไปตามมาตรานี้

(๑) ภายในเดือนมีนาคมทุกๆปี ให้เจ้าหน้าที่ควบคุม
เกษียณอายุทหาร ขึ้นบัญชีรายชื่อทหารผู้มีสิทธิจะได้รับ
บำเหน็จบำนาญซึ่งมีอายุจะครบห้าสิบห้าปีบริบูรณ์ในปีหน้าต่อ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมและกระทรวงการคลัง

(๒) เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมได้รับบัญชีรายชื่อ^๕นั้นจากเจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุทหารแล้ว ให้พิจารณา ถ้าเห็นว่ายังจำเป็นจะต้องต่อเวลาราชการให้คนหนึ่งคนใด เพื่อประโยชน์แก่ราชการ ก็ให้ปฏิบัติการจัดตั้งต่อไปนี้

(ก) ถ้าเป็นทหารชั้นผู้บัญชาการกองพล ผู้บังคับการกองเรือดรม หรือผู้บัญชาการกองพลบินขึ้นไป ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมสั่งต่อเวลาราชการได้เมื่อได้รับอนุมัติคณะรัฐมนตรีแล้ว

(ข) ถ้าเป็นทหารชั้นต่ำกว่าที่กล่าวในข้อ (ก) ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมสั่งต่อเวลาราชการได้

ในการต่อเวลาราชการให้แก่ทหารผู้ใดนั้น ให้กระทรวงกลาโหมแจ้งให้กระทรวงการคลังทราบ

การต่อเวลาราชการตั้งว่ามานี้ จะต่อได้อย่างมากที่สุดเพียงห้าปี และต่อได้คราวละไม่เกินหนึ่งปี แต่ผู้ซึ่งอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้วเป็นอันพ้นหน้าที่ราชการ จะต่อเวลาราชการมิได้

(๓) เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมได้รับบัญชีรายชื่อ^๕ทหารที่มีอายุจะครบห้าสิบห้าปีบริบูรณ์นั้นแล้ว ถ้ามิได้ต่อเวลาราชการตั้งกล่าวแล้วในข้อ (๒) ภายในวันที่ ๑

เล่ม ๕๖ หน้า ๑๕๑๒ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๔๘๒

กุมภาพันธ์ในปีที่ครบอายุ ให้ถือว่าทหารนั้น ๆ พันหน้าที่
ราชการภายในสิ้นปีต่อเขุกรรมที่สืบห้าปีบริบูรณ์

มาตรา ๑๑ บำนาญเหตุรับราชการนานนั้น ให้แก่ทหาร
ซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบห้าปี
บริบูรณ์

มาตรา ๑๒ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๒๓ ถึงมาตรา ๒๘
ผู้ที่มีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญไม่ถึงสิบปี
บริบูรณ์ มีสิทธิได้แต่บำเหน็จ ผู้ที่มีเวลาราชการสำหรับ
คำนวณบำเหน็จบำนาญตั้งแต่สิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป มีสิทธิได้
บำนาญ

มาตรา ๑๓ ทหารผู้ใดมีเวลาราชการสำหรับคำนวณ
บำเหน็จบำนาญครบห้าปีบริบูรณ์แล้ว และไม่มีสิทธิที่จะ
ได้บำเหน็จบำนาญตามความในมาตรา ๙ มีความประสงค์จะ
ลาออกจากราชการเพื่อไปประกอบกิจการอาชีพ ถ้ารัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงกลาโหมพิจารณาสอบสวนเห็นสมควร สั่ง
อนุญาตให้ออกโดยไม่มีเบี้ยหวัดแล้ว ก็ให้ผู้นั้นได้รับบำเหน็จ
ตามเกณฑ์คำนวณในมาตรา ๑๘

มาตรา ๑๔ อัครราชบัณฑิตยสถานตามพระราชบัญญัติ
ให้คำนวณตามเวลาราชการและตามเงินเดือน ซึ่งผู้ที่จะได้
บำเหน็จบำนาญได้รับอยู่

มาตรา ๑๕ การนับเวลาราชการเพื่อกำหนดบำเหน็จ
บำนาญนั้น

(ก) ถ้าได้ขนาทะเลเบียนทหารกองประจำการไว้ ให้นับ
เวลาสำหรับ กำหนด บำเหน็จ บำนาญตาม พระราชบัญญัติตั้ง
แต่วันขึ้นทะเบียนทหารกองประจำการเป็นต้นไป

ถ้าเข้ารับราชการ เมื่อใด ให้นับ ตั้งแต่ วันเข้ารับราชการ
เว้นแต่เข้ารับราชการก่อนอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์ ให้นับ
แต่เวลาอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์เป็นต้นไป

(ข) เวลากระทำหน้าที่ในสงคราม หรือปราบปรามการ
จลาจลหรือในเวลาเหตุฉุกเฉินตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด
นับแต่วันสั่งให้รับหน้าที่จนถึงวันสั่งให้เลิก หรือเวลากระทำ
หน้าที่ในเรือดำน้ำ นับแต่วันสั่งให้เป็นนักดำเรือดำน้ำจนถึง
วันพ้นจากฐานะเป็นนักดำเรือดำน้ำ

(ค) เวลาป่วยหรือลาซึ่งได้รับอนุญาตให้รับเงินเดือน ให้
นับเสมออยู่รับราชการ เวลาป่วยหรือลาซึ่งมิได้ อนุญาต
ให้ได้รับเงินเดือน ไม่นับเป็นเวลาราชการ

(ง) เวลาซึ่งได้รับเบ็ดขั้ว ให้นำเสมอหนึ่งในสี่ของ
เวลาอยู่รับราชการ

(จ) ทหารผู้ใดลาออกโดยความสมัครใจก่อนถึงกำหนด
ได้รับบำเหน็จบำนาญ หรือถูกทางราชการ สั่งให้ออกจาก
ราชการ และเมื่อออกนั้นมิได้เข้าอยู่ในประเภทนายทหาร
กองหนุน ถ้าภายหลังกลับเข้ารับราชการใหม่ ห้ามมิให้นำ
เวลาก่อนลาออกหรือสั่งให้ออกในการคำนวณบำเหน็จบำนาญ
ทั้งนี้ไม่กระทบถึงสิทธิคืนบำเหน็จเพื่อให้นำเวลาก่อนออกจาก
ราชการในกรณีที่ได้รับบำเหน็จไปก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้

การลาออกนั้นจะโดยเหตุใด ๆ ก็ตาม ให้ถือว่าเป็นการ
ลาออกโดยสมัครใจทั้งสิ้น

(ฉ) ทหารประจำการซึ่งทางราชการสั่งให้ไปทำการใด ๆ
ให้นำเสมอเต็มเวลาอยู่รับราชการ

(ช) ทหารผู้ใดลาออกไปดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร ถ้าภายหลังกลับเข้ารับราชการใหม่ ก็ให้นำเวลา
ระหว่างที่ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการคำนวณ
บำเหน็จบำนาญด้วย

(ข) ทหารประจำการผู้ใด ทางราชการส่ง อนุญาตให้ ไปศึกษาวิชาการในต่างประเทศ ให้นับเสมอเต็มเวลาอยู่รับราชการ

ผู้ใดไปศึกษาวิชาการในต่างประเทศโดยอยู่ในความควบคุมของรัฐบาล ถ้าสำเร็จชั้นอุดมศึกษา กลับมารับราชการในกระทรวงกลาโหม ก็ให้นับเวลาระหว่างชั้นอุดมศึกษาตามกำหนดในหลักสูตรสำหรับแต่ละวิชาตั้งที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมจะได้อนุมัติในการคำนวณบำเหน็จบำนาญด้วย

(ณ) เวลาราชการให้นับแต่จำนวนปี เศษขอปีถ้าเกินครึ่งปีให้นับเป็นหนึ่งปี

มาตรา ๑๖ วิธีคำนวณบำเหน็จบำนาญนั้น ให้ตั้งเงินเดือนเดือนสุดท้ายซึ่งได้รับอยู่ก่อนออกจากประจำการ เป็นเกณฑ์คำนวณตามมาตรา ๑๘

เงินเดือนเดือนสุดท้ายนี้ ให้นับเงินเพิ่มพิเศษรายเดือนสำหรับค่าวิชาและ เงินเพิ่มพิเศษรายเดือน สำหรับ ตำแหน่งหน้าที่เข้าร่วมด้วย ส่วนเงินประเภทอื่นนอกจากนี้ ไม่นับเข้าในอัตราสำหรับคิดบำเหน็จบำนาญ

มาตรา ๑๓ ทหารซึ่งออกไปรับราชการ อยู่ในสถานทูตต่างประเทศ ถ้าได้รับเงินเดือนในอัตราพิเศษสูงกว่าอัตราเงินเดือนเดิมโดยปกติ เมื่อคิดบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คิดเพียงเท่าอัตราเงินเดือนเดิมที่ได้รับอยู่ก่อนรับเงินเดือนอัตราพิเศษหรือตามที่กระทรวงกลาโหมสั่ง เพื่อให้ได้ระดับกับที่ควรจะได้รับ ถ้ากองรับราชการอยู่ภายในราชอาณาจักร

มาตรา ๑๔ การคำนวณบำเหน็จบำนาญนั้น

สำหรับบำเหน็จ ให้ตั้งเงินเดือนเดือนสุดท้ายคูณด้วยจำนวนปีเวลาราชการ ส่วนบำเหน็จตามมาตรา ๑๓ นั้น ให้คำนวณโดยอนุโลม แต่คูณด้วยเวลาราชการสิบห้าปี

สำหรับบำนาญ ให้ตั้งเงินเดือนเดือนสุดท้ายคูณเป็นปีแบ่งเป็นห้าสิบห้าส่วน แล้วคูณด้วยจำนวนปีเวลาราชการ

เมื่อคำนวณบำเหน็จบำนาญให้ไปล่วงพ้นสองปีแล้ว ให้ถือว่าการคำนวณบำเหน็จบำนาญนั้นเป็นอันเด็ดขาด

มาตรา ๑๕ บำนาญนั้น มีจำกัดอย่างสูงปีละเจ็ดพันสองร้อยบาท ทั้งนี้ ไม่กระทบถึงบำนาญตามเกณฑ์ซึ่งได้รับอยู่ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๐ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๒๘ ทหารผู้ใดมีสิทธิได้รับบำนาญตามสิทธิปกติตามพระราชบัญญัตินี้ จะขอรับบำเหน็จแทนบำนาญก็ได้ บำเหน็จแทนบำนาญนั้นให้คิดเป็นจำนวนเท่ากับเงินเดือนเดือนสุดท้ายคูณด้วยจำนวนปีเวลาราชการ แต่ไม่เกินหนึ่งหมื่นห้าพันบาท

คำขอรับบำเหน็จแทนบำนาญนี้ ให้ทำเป็นหนังสือ

มาตรา ๒๑ ผู้ใดได้รับบำนาญอยู่ เว้นแต่บำนาญพิเศษที่บัญญัติไว้ตั้งแต่มาตรา ๒๓ ถึงมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ถ้า

(ก) กระทำความผิดถึงต้องจำคุกโดยคำพิพากษาโทษจำคุก เว้นแต่ความผิดในลักษณะฐานลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยฐานประมาทหรือ

(ข) ต้องคำพิพากษาให้ล้มละลายเพราะทำหนี้สินขึ้นด้วยความทุจริต

ผู้นั้นขาดสิทธิรับบำนาญตั้งแต่วันกำหนดโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุด และให้ส่งจ่ายบำนาญตั้งแต่วันที่ต้องคุมขังหรือวันถูกเจ้าพนักงานฟ้องคดีอาญา

มาตรา ๒๒ ทหารผู้ซึ่งได้รับบำนาญ ถ้ารัฐบาลเรียกให้กลับเข้ารับราชการอีก เงินเดือนครั้งหลังได้น้อยกว่าเงิน

เดือนเดิมเมื่อก่อนออกจากราชการ จะขอรับบำนาญรวมกัน
ไปด้วยก็ได้ แต่ถ้าเงินเดือนใหม่รวมกับบำนาญสูงกว่าเงิน
เดือนเดิม ต้องลดบำนาญลงในเวลาที่รับราชการครั้งหลัง
จนเงินเดือนใหม่รวมกับบำนาญไม่สูงกว่าเงินเดือนเดิม ถ้า
เงินเดือนใหม่สูงกว่า หรือเท่าเงินเดือนเดิม ก็ให้ตั้งบำนาญ
ในระหว่างนั้น เมื่อออกจากราชการตอน หลังให้คำนวณ
บำนาญโดยคิดเฉพาะ จำนวนเงินเดือนที่ได้ รับจริง ในตอน
ใหม่ และเฉพาะเวลาราชการ ในตอนใหม่ เพิ่ม เข้ากับ
บำนาญเดิม

การขอรับบำนาญรวมไปกับเงินเดือนตามวรรค ๑ นั้น ให้
จ่ายได้รวมกันไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๒๓ ทหาร ตลอด จนพลทหารไม่ว่าตำแหน่งใด
ชั้นใดหรือบุคคลที่ทำหน้าที่ทหาร ตามที่กระทรวงกลาโหมกำ
หนดประสพอันตรายถึง หุพผลภาพเพราะเหตุปฏิบัติราชการ
ในหน้าที่ก็ดี ถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่
ก็ดี นอกจากจะได้รับการรับบำนาญตามสิทธิปกติ ผู้นี้จะได้รับการ
บำนาญพิเศษด้วย

อัตราคำนวณบำนาญ/เกษียณ ในกรณีที่ทหารประจำการ
ซึ่งรับราชการฝ่ายพลเรือนอยู่ด้วย ก็ให้คำนวณตามหลัก
เกณฑ์และวิธีการในพระราชบัญญัติ

อัตราคำนวณบำนาญพิเศษนั้น ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
กลาโหมเป็นผู้กำหนดตามสมควรแก่เหตุการณ์และตามเหตุพล
ภาพของผู้นั้นได้ คือ

ในยามปกติ มีอัตราตั้งแต่ห้าในห้าสิบห้าส่วน จนถึง
ยี่สิบในห้าสิบห้าส่วนแบ่งเงินเดือนเดือนสุดท้าย เว้นแต่
ผู้มีหน้าที่ราชการต้องไปโดยอากาศยานในอากาศ หรือต้อง
ไปกับเรือดำน้ำหรือจู่โจมที่ซึ่งทำการดำน้ำ ก็ให้มีอัตรา
เป็นจำนวนถึงเงินเดือนเดือนสุดท้าย

ในขณะกระทำหน้าที่ในสงคราม หรือปราบปรามการ
จลาจล หรือในเวลาเหตุฉุกเฉินตามที่ กระทรวงกลาโหม
กำหนด มีอัตราตั้งแต่สามสิบในห้าสิบห้าส่วนจนถึงสามสิบ
ห้าในห้าสิบห้าส่วนแบ่งเงินเดือนเดือนสุดท้าย

ถ้าผู้ประสพอันตรายไม่มีเงินเดือน ให้ถือว่าเงินเดือน
เดือนสุดท้าย เท่ากับเงินเดือนทหารตามที่ กระทรวงกลาโหม
กำหนดเป็นเกณฑ์คำนวณ

การขอยำนาญตามมาตรา^๕ ต้องแสดงรายงานแพทย์ผู้ตรวจอาการทุพพลภาพซึ่งกระทรวง กลาโหมเห็น ชอบด้วย กับรายงานเหตุการณ์ ที่ได้ประสพอันตราย

มาตรา ๒๔ ผู้ประสพอันตรายถึงทุพพลภาพเช่นว่ามาในมาตรา ๒๓ แม้ตามปกติจะยังไม่มียศที่ จะได้ขำนาญ ก็จะได้รับขำนาญ คิตตามอัตราที่ บัญญัติ ไว้ ในมาตรา ๑๘ ตามเวลาราชการบวกกับขำนาญพิเศษด้วย

มาตรา ๒๕ ผู้ประสพอันตรายตามนัยดังกล่าวในมาตรา ๒๓ ถ้าต้องถึงตาย เพราะเหตุ นั้น ก็ให้บุตรภริยาและบิดามารดาของผู้ตายได้รับขำนาญพิเศษดังนี้

ถ้าตายในยามปกติ มีอัตราเป็นจำนวนกึ่งเงินเดือนเดือนสุดท้ายของผู้ตาย เว้นแต่ผู้ม้หน้า ที่ราชการต้องไปโดยอากาศยาน ในอากาศหรือต้องไปกับเรือดำน้ำ หรือมีหน้าที่ต้องทำการดำน้ำ หรือในขณะกระทำหน้าที่ในสงคราม หรือปราบปราม การจลาจลหรือในเวลาเหตุฉุกเฉินตามที่ กระทรวง กลาโหม กำหนด ก็ให้ มีอัตราเป็นจำนวนสี่สิบในห้ สิบห้ ส่วนแห่งเงินเดือนเดือนสุดท้ายของผู้ตาย

ขำนาญพิเศษให้ แบ่งดังนี้ คือ สำหรับบุตรสองส่วน ภริยาหนึ่งส่วน และบิดามารดาหนึ่งส่วน

ถ้าไม่มีบุคคลทั้งสามจำพวกที่กล่าวแล้ว ผู้ตายอาจจะบุ
ช้อผู้อื่นที่อยู่ในอุปการะของผู้ตาย หรือซึ่งมีอุปการะแก่
ผู้ตาย เป็นผู้รับและ กำหนดส่วน เป็นหนังสือไว้ ต่อผู้บังคับ
บัญชา ก็ให้จ่ายให้ตามนั้น

ถ้าในขณะที่สิทธิได้บำนาญพิเศษเกิดขึ้นนั้น บุคคลที่
กล่าวในวรรคก่อนจำพวกใดไม่มีตัวที่มีสิทธิจะได้รับ หรือได้
ถึงแก่ความตายไปเสียหมดทั้งจำพวกแล้ว บำนาญพิเศษ
ทั้งหมดนั้นให้ แบ่งเฉพาะ ระหว่าง บันดา จำพวกที่ ยังมี สิทธิ
และมีชีวิตอยู่ตามส่วนที่กล่าวข้างต้น

ถ้าบุคคลที่รับบำนาญอยู่ตามความที่กล่าวมานี้ คนใดตาย
หรือหมดสิทธิลง ก็ให้ส่วนที่ผู้นั้นได้รับอยู่เป็นอันยุติลง
เพียงนั้น

มาตรา ๒๖ ทหารผู้ใดได้รับคำสั่งให้ ไปปฏิบัติราชการใน
ท้องที่ซึ่งมีโรคภัยชุกชุมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ถ้าเกิด
ป่วยเจ็บต้องถึงตายเพราะเหตุนั้น ก็ให้ผู้มีสิทธิตามมาตรา
๒๕ ได้รับบำนาญพิเศษ เป็นจำนวนถึงเงินเดือนเดือนสุดท้าย
ของผู้ตายตามเกณฑ์ แบ่ง และ เกณฑ์ จ่ายตั้งที่กำหนด ไว้ ใน
มาตรานี้

การขอบำนาญตามมาตรา^{นี้} ต้องแสดงรายงานแพทย์ผู้
ตรวจอาการป่วยเจ็บ ถึงตายซึ่งทางราชการเห็นชอบด้วย กับ

รายงานเหตุการณ์ป่วยเจ็บถึงตาย ซึ่ง เป็นรายงาน ของตนเอง
และรายงานของผู้อื่น ถ้ามี

มาตรา ๒๓ บำนาญพิเศษที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕ และ
มาตรา ๒๖ นั้น ให้จ่ายโดยมีกำหนดเวลาดังนี้

บุตรชายบุตรหญิงได้รับจนอายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์ เว้น
แต่เมื่ออายุครบยี่สิบ ปีบริบูรณ์นั้นกำลังศึกษาอยู่ในชั้นเตรียม
อุดมศึกษา หรือในชั้นอุดมศึกษาก็ให้ได้รับต่อไปจนเสร็จ
การศึกษา แต่ไม่เกินอายุยี่สิบห้าปีบริบูรณ์

ภริยาได้รับตลอดอายุ หรือจนมีสามีใหม่

บิดาได้รับตลอดอายุ มารดาได้รับตลอดอายุ หรือจน
มีสามีใหม่

ส่วนบุคคลนอกจากสามจำพวกที่ ผู้ตายระบุชื่อให้ เป็นผู้
รับไว้ นั้น ถ้าอายุยังอยู่ในเกณฑ์ศึกษา ให้โอนโคมอย่างบุตร
แล้วแต่กรณี ถ้าไม่เข้าลักษณะดังกล่าวแล้ว ให้รับอยู่เพียง
สิบปี

อนึ่ง ผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษตามมาตรา ๒๕ นั้น
ได้ พิจารณาคุณภาพอยู่ก่อนผู้ตายก็ดี หรือคุณภาพใน
ขณะที่มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษของผู้ตายก็ดี ให้ผู้นั้นได้
รับบำนาญพิเศษตลอดเวลาที่พิจารณาคุณภาพอยู่

มาตรา ๒๔ ผู้ได้รับบำนาญพิเศษตามมาตรา ๒๓ ถึงมาตรา ๒๗ ในมลกรณีเดียวกันรวมกันเป็นจำนวนไม่เกินกว่าเดือน ละสิบห้าบาท จะขอเปลี่ยนรับบำเหน็จพิเศษแทนได้ โดย ทำคำขอเป็นหนังสือตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

บำนาญพิเศษไม่เกินเดือนละห้าบาท เปลี่ยนรับบำเหน็จ พิเศษได้ไม่เกินสามร้อยบาท

บำนาญพิเศษกว่าเดือนละห้าบาท แต่ไม่เกินสิบบาท เปลี่ยนรับบำเหน็จพิเศษได้ไม่เกินหกร้อยบาท

บำนาญพิเศษกว่าเดือนละสิบบาท แต่ไม่เกินสิบห้าบาท เปลี่ยนรับบำเหน็จพิเศษได้ไม่เกินเก้าร้อยบาท

บำเหน็จพิเศษซึ่งเปลี่ยนมาตามเกณฑ์ข้างบนนี้ในกรณีใด จะเป็นจำนวนเท่าใด ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเป็นผู้ กำหนดตามสมควรแก่เหตุการณ์และความเหมาะสม

มาตรา ๒๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีหน้าที่ รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ ออกกฎกระทรวงเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี